

“Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.”

(Židom 13.8)

OBEŽNÍK

Marec 2008

Ewald Frank

Srdečne vás všetkých v celom svete zdravím v drahom mene nášho Spasiteľa Ježiša Krista slovom z Izaiáša 14.26-27:

“To je rada, uradená o celej zemi, a to je ruka, vystretá na všetky národy. Lebo Hospodin Zástupov uzavrel v rade, nuž ktože zruší? A tá Jeho vystretá ruka, ktože ju odvráti?”

Bôh Pán má plán, ktorý vykonáva so všetkými národmi, s Izraelom a s cirkvou. Od prvých dní roku 2008 sme v správach počuli, ako sa svetová politika stále viac a viac zameriava na Blízky východ. Teraz sa jedná hlavne o Jeruzalem. George W. Bush chce svoje prezidentské obdobie ukončiť aspoň jedným úspechom, totiž zmluvou medzi židovským a palestínskym štátom. Otázkou je len, či sa to podarí v čase, ktorý mu ešte zostáva. Na svojej ceste po Blízkom východe sa 11. januára stretol aj s Tonym Blairom, ktorý sa pred krátkym časom stal splnomocnencom Európskej únie pre Blízky východ. Tony Blair prestúpil 21. decembra 2007 oficiálne na katolícku vieru, a tak má túto svetovú mocnosť za sebou. Zvolil si k tomu 21. december 2007, deň v ktorom padli posledné hranice medzi západnou a východnou Európou. Posledná svetová ríša tým nadobúda postavu tak, ako to bolo predpovedané skrze proroka Daniela (2.40, 7.23 a iné).

Základom zjednotenej Európy sú Rímske zmluvy uzavreté šiestimi zakladajúcimi členmi 25. marca 1957. Každý z 27 štátov, ktoré sú dnes súčasťou Európskej únie, podpísal Rímsky štatút. Dokonca aj stanovy “Svetového súdneho dvora”, najvyššieho súdu na zemi, sa označujú ako “Rímsky štatút medzinárodného súdneho dvora”. Po 128 článkoch stojí na konci napísané: “Vykonané v Ríme, 17. júla 1998”.

Podľa správy rádia Vatikán navštívi pápež Benedikt XVI. od 15. do 21. apríla 2008 Spojené štáty. Popri plánovaných rozhovoroch s prezidentom Georgeom W. Bushom bude na programe aj téma mierových snáh na Blízkom východe.

Vatikán by chcel, aby Jeruzalem získal medzinárodný štatút, pričom pod medzinárodnou správou by malo byť územie Chrámovej hory až po horu Sion. Jedná sa o dve veci, ktoré vlastne spolu súvisia – to jedno je “Dohoda” a týka sa rozdelenia zeme, tak ako to bolo v Slove Božom predpovedané a privolá súd:

“Nech sa zobudia národy a povstanú idú hore do údolia Jozafatovho, lebo tam sa posadím, aby som súdil všetky národy naokolo.” (Joel 3.2).

To druhé je zmluva o štatúte Jeruzalema. V tomto roku štát Izrael oslavuje 60. výročie svojho založenia. Mierová zmluva, ktorá sa týka troch svetových náboženstiev – židovstva, kresťanstva a islamu – a ich “svätých miest”, sa priblížila skutočne na dosah. Biblia hovorí o “Zmluve”: *“A uzavrie pevnú zmluvu s mnohými za jeden týždeň...”* (Daniel 9.27). Na Chrámovú horu kladie s Božím právom nárok židovstvo, ako na svoje sväté miesto, pretože tretí chrám bude zase postavený na svojom pôvodnom mieste, za svoje sväté miesto ho však, popri Mekke a Medine, považuje aj islam. Preto to bude náboženská mierová zmluva. Potom sa naplní to, čo je napísané v 1. Tesalonickým 5.3: *“Lebo keď budú hovoriť: Pokoj a bezpečnosť, vtedy náhle príde na nich zahynutie ako bolesť na tehotnú ženu, a neujdú.”*

Na túto tému nechceme viac zachádzať. Píšem pohnutý skutočnosťou, že teraz nadchádza posledná fáza pre Izrael, čím sa cirkev dostáva ďalej do svojej konečnej fázy. Vidiac všetko, čo sa teraz deje, znejú pre každého, kto pozná biblické proroctvo, zvony konečného času. Znova môže byť povedané: *“A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.”* Čas pre cirkev speje ku svojmu koncu a Bôh sa na základe svojej rady obráti k Izraelu (Skutky 15.16, Rimanom 11.25, a iné). Cirkev-nevesta zrejme prežije prvú fázu, ale uzavretie zmluvy podľa Daniela 9.27 už nie, pretože bude predtým vytrhnutá. Br. Branham povedal 18. 3. 1963: **“Po tom, čo bude cirkev vzatá, uzavrie Rím zmluvu so Židmi.”** Pýtame sa: *“Strážca, ako neskoro je v noci?”*, a odpoveď znie: *“Ide ráno...”*(Izaiáš 21.11-12). Volanie zaznieva stále hlasnejšie: *“Hľa, ženích prichádza...”* Odpočítavanie beží.

Je dôležité, aby sme spoznali Boží spásny plán a zaujali v ňom naše predurčené miesta. Od večnosti (Skutky 15.18), ešte predtým ako započal čas, pred ustanovením sveta, učinil Bôh plán pre ľudstvo a plán spasenia pre Jeho Cirkev.

Spasiteľ bol predurčený pred ustanovením sveta (Ján 17.24, 1. Petra 1.20).

Vyvolení boli taktiež predurčení pred ustanovením sveta (Efezským 1.4).

Pred ustanovením sveta boli zapísané ich mená do knihy života Baránka (Zjavenie 13.8).

Ježiš započal učiť veci, ktoré boli skryté od založenia sveta. (Matúš 13.35).

Tento plán sa tiahne od prvého okamihu času až k poslednému, keď čas pominie vo večnosti.

V našom biblickom texte citovanom v úvode sa jedná o plán Boží a základnú otázku: *“...kto ho chce zrušiť?”*. Od samého začiatku sa nepriateľ pokúšal tento plán zmať. Započalo to povstaním v nebi a pokračuje na zemi až dodnes. Všetko je napísané v Biblii, od prvej až po poslednú kapitolu, dokonca fakty týkajúce sa pádu Lucifera a pádu do hriechu v záhrade Eden, aj keď je to sprostredkované skrze podobenstvá v prirodzených obrazoch. Je len jedna z dvoch možností: buď Bôh sám zjaví Svoj plán Svojim poslom, apoštolom a prorokom, ktorých on sám nadprirodzene povolal a ktorí musia zvestovať Jeho radu, alebo teológovia a učení Písma predkladajú rôzne výklady. Vždy existuje len jedna správna odpoveď, ale mnohé výklady. Nás zaujíma len tá jediná, v Slove Božom potvrdená odpoveď.

“Lebo Pán Hospodin nečiní ničoho, krome keď zjavil svoju tajnú radu svojim služobníkom prorokom.” (Amos 3.7).

“...z čoho môžete čítajúc porozumieť môjmu rozumeniu sa v tajomstve Kristovom), ktoré za iných pokolení nebolo oznámené ľudským synom, ako je teraz zjavené Duchom jeho svätým apoštolom a prorokom...” (Efezským 3.4-5)

“...dokoná sa tajomstvo Božie, ako to zvestoval svojim sluhom prorokom.” (Zjavenie 10.7)

Veľká tragédia spočívajúca v pokuse zrušiť tento plán započala v nebi. Tam sa Satan osamostatnil a svoju vôľu postavil nad vôľu Božiu. On, anjel svetla, pomazaný cherubín, syn rannej zory, sa pozdvihol a chcel nastoliť svoj vlastný trón a urobiť sa rovný Najvyššiemu. Od samotného začiatku chcel zmať plán Boží. V 14. kapitole Izaiáša

čítame o páde Satana (v. 12-21), a následne sa vo veršoch 26 a 27, ktoré sme zmienili už v úvodnom Slove z Písma, dozvedáme o rade Božej.

Zvrhnutie Lucifera, aj keď zahalené v obrazoch, je popísané aj v Ezechielovi 28.11-15. Popis je zrejmý, ak je nám to skrze Ducha Božieho zjavené. Stvorený Bohom a drahými drahokamami zdobený bol obrazom dokonalosti už v Edene – Božej záhrade. Od samého počiatku mal teda prístup do neba aj do raja na zemi. *“Bol si dokonalý vo svojich cestách odo dňa, v ktorý si bol stvorený, dokiaľ sa nenašla pri tebe nepravosť.”* (Ezechiel 28.15).

To, čo sa stalo v raji, je taktiež podrobne popísané v tajuplných obrazoch. Tam Satan, padlý anjel, ako duchovná bytosť vstúpil do hada a zneužil ho na zvedenie Evy, aby sa skrze podvod vkradol do ľudstva, a tak stiahol všetkých do pádu – oddelenia od Boha. Až do toho času nebolo stopy po hriechu, nemoci a utrpení, o bolesti a smrti dovedy nikto nič nepočul. Od pádu do hriechu sú všetci ľudia rovnakým spôsobom splodení a v hriechu narodení. Dávid zvolal: *“Hľa, v nepravosti som splodený, a v hriechu ma počala moja matka.”* (Žalm 51.7). Bôh Pán anjelov aj ľudí stvoril so slobodnou vôľou, taktiež Adama, ktorý poslúchol Evu tak, ako Eva poslúchla, čo povedal had. Aj Eva mala možnosť sa rozhodnúť. To isté sa týka nás všetkých.

Z prvého zvedenia v záhrade Eden vychádza každé ďalšie zvedenie. Úplne jedno či v telesnom alebo duchovnom úseku alebo skrze koho sa to deje, vracia sa to späť k pôvodnému zvodcovi, Satanovi. Je zrejmé, že nepriateľ obdržal panstvo nad zemou. On je zvodca celej zeme (Zjavenie 12.9) a stal sa kniežaťom a bohom tohoto sveta temnoty, až do okamihu, keď bude naplnené nasledujúce miesto Písma: *“Kráľovstvá sveta sa stali kráľovstvami nášho Pána a jeho Krista, a bude kraľovať na veky vekov.”* (Zjavenie 11.15).

Skrze rozhodnutie, ktoré učinili prví ľudia pod vplyvom toho zlého, prišla smrť na celé ľudstvo. Skrze Ježiša Krista, druhého Adama, sme večný život získali späť: *“Lebo pretože skrze človeka smrť, skrze človeka i zmŕtvychovanie mŕtvych. Lebo ako v Adamovi všetci zomierajú, zrovna tak i v Kristovi všetci budú oživení.”* (1.Korintským 15.21-22). V Kristovi, jednorodenom synovi, prišiel Bôh skrze splodenie z Ducha k ľudstvu. To bol jediný spôsob, ako sme mohli byť zachránení od pádu do hriechu.

Len ten, kto prijal večný život skrze vieru v Ježiša Krista ako osobného Spasiteľa, môže a bude žiť večne. *“A toto je to svedectvo, že nám*

Bôh dal večný život, a ten život je v jeho Synovi. Ten, kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá života.” (1. Jána 5.11-12).

Satan ako duchovná bytosť mal dokonca aj po páde prístup do neba a zúčastňoval sa na zhromaždeniach anjelov. V Jóbovi 1.6 čítame: *“A stalo sa jedného dňa, keď prišli synovia Boží, aby sa postavili pred Hospodinom, že prišiel medzi nimi aj Satan.”* Pán s ním hovoril a Satanovi sa jednalo o Božieho služobníka Jóba. To isté je popísané v 2. kapitole: *“A zase sa stalo jedného dňa, keď prišli synovia Boží, aby sa postavili pred Hospodinom, že prišiel medzi nimi aj Satan...”*. Takže nepriateľ Boží bol nie len raz, ale opakovane medzi synmi Božími – anjelmi, ktorí sa zhromaždili v nebi.

Nepriateľ, žalobník bratov, má prístup do neba aj v období Novej zmluvy. Tam je ale náš Spasiteľ, ako Prostredník Novej Zmluvy (Židom 8.6) a prihovára sa za nás ako Obhajca (1. Jánova 2.1). Aj keď nás Pán Satana porazil a videl ho padať z neba (Ján 12.31), definitívne bude zvrhnutý, až keď bude zástup premožiteľov vzatý: *“A zvrhnutý bol veľký drak, ten starý had, ktorý sa volá diabol a satanáš, ktorý zvodí celý svet; zvrhnutý bol na zem, a jeho anjeli boli zvrhnutí s ním.”* (Zjavenie 12.7-12). Tú časť anjelov, ktorí sa podriadili jeho vplyvu Satan strhol so sebou. Od toho času máme do činenia s mocnosťami temnosti, ktoré sú síce porazené, ale nechcú sa vzdať, preto musíme pokračovať v boji pomocou plnej výzbroje Božej, až kým dosiahneme cieľ (Efezským 6.12-20).

Kedy bude Božie víťazstvo zjavené v Jeho cirkvi?

Na základe Žalmu 110 budú všetci nepriatelia položení za podnož Spasiteľovi. *“Pán riekol môjmu Pánovi: Sed po mojej pravici, dokiaľ nepoložím tvojich nepriateľov za podnož tvojich nôh.”* (Matúš 22.44, Marek 12.36).

V Židom 2.8 je napísané: *“Všetko si poddal pod jeho nohy ... No, teraz ešte nevidíme, že by mu bolo všetko poddané.”* Teraz, na konci času milosti, musí byť víťazstvo z Golgoty, víťazstvo ukrižovaného a povstaleho Pána nad celou mocou Satana zjavené v tých, ktorí sú Jeho. Javiskom boja bude cirkev, žena, pred ktorú sa postaví Satan, ten starý drak (Zjavenie 12.4) a z nej sa narodí tí, ktorí budú vytrhnutí. V Rimanom 16.20 píše apoštol Pavol: *“A Bôh pokoja skoro skrúši satana pod vaše nohy.”*

Žalm 110 hovorí, že všetci nepriatelia budú za podnož nôh Spasiteľa. Potom sa dozvedáme, že to ešte nie je zjavené. A tu je nám povedané, že Bôh pokoja rozšliaadne Satana pod naše nohy. V dni pádu do hriechu povedal Bôh Pán hadovi: *“A položím nepriateľstvo medzi tebou a medzi ženou, medzi tvojím semenom a medzi jej semenom; ono ti rozdrťí hlavu a ty mu rozdrťíš päťu.”* (1. Mojžišova 3.15) Nepriateľstvo môže byť vždy len medzi zásadne rozdielnymi semenami. Vyvolení nikdy nemôžu prenasledovať iných, pretože v ich srdci je skrze Ducha svätého vyliata láska Božia (Rimanom 5.5). Boli to vždy oni, ktorí boli prenasledovaní. Dokonanie cirkvi-nevesty nastane v dokonalej láske Božej, keď On bude korunovať Svoje dielo spasenia konečným, definitívnym víťazstvom.

Na skutočných veriacich sa vzťahuje: *“Lebo on je náš pokoj, ktorý učinil oboje jedno a zboril aj priehradný múr zrušiac vo svojom tele nepriateľstvo, zákon prikázaní, záležajúci v rôznych nariadeniach, aby tých dvoje, Židov a pohanov, stvoril v sebe v jedného nového človeka činiac pokoj...”* (Efezským 2.11-16). Z Božieho dieťaťa, narodeného zo Slova a skrze Ducha Božieho je stvorený nový človek, tvorca pokoja – cnosti Ježiša sú Božou realitou a súčasťou nášho života. Kto pôsobí nepokoj, rozsieva nenávisť a nepriateľstvo, je posadnutý a zostáva pod vplyvom toho zlého.

Stojíme teraz pred nasledujúcimi otázkami:

Môže byť “neskoro” ?

Existujú rozhodnutia, ktoré sú definitívne?

Existujú také, ktoré možno zmeniť alebo učiniť znova?

Máme vplyv na to, či sa s nami deje dokonalá, alebo dopustená vôľa Božia – alebo či sa vôbec deje Jeho vôľa?

Rozhodujeme o tom alebo vieme, či patríme k povolánym alebo vyvoleným, k múdrym alebo bláznivým pannám?

Bude to zjavené už teraz alebo až pri prvom alebo druhom vzkriesení?

Rozhodnutie, ktoré učinil Lucifer, bolo definitívne, takže mu Bôh neponúkol už žiadnu možnosť milosti. Lucifer preto nepozná milosť, odpustenie ani zmierenie, a to sa vzťahuje na všetkých, ktorí stoja pod jeho vplyvom.

Koniec protivníka je určený už od samého začiatku, totiž, že bude hodený do ohnivého jazera (Zjavenie 20.10). Aj cieľové určenie tých, ktorí sa rozhodli proti Bohu (Zjavenie 11.15) je definitívne: *“A ak niekto*

nebol nájdený zapísaný v knihe života, bol vrhnutý do ohnivého jazera.” To bude vykonané pri konečnom súde. Odvolací súd neexistuje. Definitívne je tiež to, čo Pán hovorí nosičom darov, ktorí sa nepodriadili vôli Božej: “*Nikdy som vás neznal. Odíďte odo mňa, páchatelia nepravosti!*” (Matúš 7.21-23). Aké strašné to bude pre tých, ktorým Pán povie: “*Idte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, pripraveného diablovei a jeho anjelom.*” (Matúš 25.41) Mali by sme ponuku milosti s odpustením a zmierením brať vážne, naše spasenie konať s bážňou a trasením a poznať, či konáme vo vlastnej alebo Božej vôli.

Zaslúbené znovunapravenie

V knihe Jóba čítame, že ho nepriateľ postavil do extrémnej skúšky. Ľudia bežne používajú výraz “*Jóbova zvest*”. Nepriateľ zničil všetko okolo neho, až kým muž Boží nesedel už len v popole. Rodina i všetko ostatné bolo zničené. Jeho vlastná žena povedala: “*Či sa ešte držíš svojej bezúhony? Zloreč Bohu a zomri!*”. Pre nás je nepochopiteľné, že tak bohabojný človek, ako bol on, musel prejsť cez také strašné skúšky. Ale myslíme na nášho Spasiteľa, ktorý bol hneď po Svojom krste, keď sa nebesia otvorili a Duch na neho zostúpil, vydaný všetkým pokušeniam Satana (Matúš 4.1-11, Lukáš 4.1-13). On niesol všetku potupu a hanbu, ktorá len na zemi môže byť.

Keby sa jednalo len o Jóba, a nie súčasne o záverečnú časť spásnych dejín cirkvi, tak by tých 42 kapitol bolo v Svätom Písme nadarmo. Veríme, že celé Písmo je vnuknuté Duchom Božím na to, aby sme obdržali pravdivé poučenie (2. Timoteovi 3.16-17). Príbeh Jóba hovorí, ako žiadny iný zo Starého zákona, o poslednej fáze cirkvi, keď spolu s ranným spadne i pozdný dážď (Joel 2.23, Zachariáš 10.1). To sa stane už za krátky čas, tesne pred príchodom Krista. Slová v Jákovovi 5.7-11 sú adresované nám, v našom čase: “*A tedy pohovajte, bratia, až do príchodu Pánovho.*” O to sa teraz jedná: statočne vydržať, nehľadiť na to viditeľné, nie na okolnosti, ale žiť ako Abrahám, v pevnom presvedčení, že Bôh učiní čo zasľúbil (Rimanom 4.18-22). Nemôžeme hľadiť na nás samotných ani na iných, počúvať ohovárania (2.Korintským 6.8), nasledovať falošných prorokov, ale musíme statočne vydržať, upevnení v Slove pravdy, až do príchodu nášho Pána. U Jakoba 5.7 je povedané: “*Hľa, roľník očakáva vzácny plod zeme a čaká naň trpezlivo, až dostane včasný a pozdný dážď.*” V 11. verši potom stojí: “*O trpezlivosti Jóbovej ste počuli a koniec Pánov ste videli...*”

Jób trpezlivo vytrval v čase skúšok a napriek všetkým obvineniam vyznal: *“Ja viem, že môj Spasiteľ žije”* a *“...ja Boha uvidím.”* (Jób 19.25-26) On videl Prímluvcu, hovoril o zmierení, o mladosti, ktorá nám bude daná v starobe, a o tom, že Bôh ľuďom vráti svoju spravodlivosť (Jób 33.23-28).

Jóbov príklad má veľký význam pre plán Spasenia. Ukazuje nám, čo mal Bôh od samého počiatku v úmysle s tými Jeho a čo teraz dokonáva. Aj keď Pán dopúšťa isté veci, keď sa Satan dotýka tela a zničí všetko okolo nás, ak aj povstáva ako žalobník a ohovárač, duše Božieho dieťaťa sa nesmie dotknúť. Korunovanie bude, tak ako to bolo aj s Jóbom, až na konci. Bôh odpovedal a všetko nahradil v dvojnásobnej miere.

Koniec bude nádherný

“...oznamujem od počiatku to, čo bude na koniec, a od pradávna veci, ktoré sa ešte nestali, ktorý hovorím: Moja rada stojí, a činím všetko, čo sa mi len ľúbi” (Izaiáš 46.10).

Ako biblicky veriaci ľudia sme presvedčení o tom, že Bôh svoj spásny plán nádherne dokoná. Vtedy povedal Pán Ježiš veriacim: *“A keď uvidíte Jeruzalem, že je obklúčený vojskami, vtedy vedzte, že sa priblížilo jeho spustošenie. A vtedy tí, ktorí budú v Judsku, nech utekajú na vrchy, a ktorí v jeho strede, nech vyjdú...”* (Lukáš 21.20-21). **Prosím, dávajte dobrý pozor!** Oni tak učinili hneď, keď uvideli vojská približujúce sa k mestu. Najznámejší pisateľ dejín v tom čase, Jozefus Flavius, píše, že všetci, ktorí verili v Mesiáša, opustili Jeruzalem predtým, ako bol v roku 70 po Kr. zničený.

Potom hovorí náš Pán o veciach, ktoré sa majú stať na konci. Budú znamenia na nebesiach a na zemi, bezradnosť a zúfalstvo budú panovať medzi národmi, budú zemetrasenia, hlad a drahé časy. Potom hovorí ohľadom Izraela: *“Vidzte fík... Tak aj vy, keď uvidíte, že sa to všetko deje, vedzte, že je blízko kráľovstvo Božie.”* (Lukáš 21, Matúš 24). My sme generácia, ktorá vidí všetky tieto veci naplnené.

Teraz hovorí Pán k pravým veriacim, k tým, ktorí veria a prijímajú Jeho Slovo a bedlivo pozorujú, ako sa biblické proroctvá naplňajú. *“Keď budete počuť o vyjednávaniach o Jeruzaleme majte sa na pozore. To je čas, keď všetci praví veriaci vyjdú von z náboženského Babylona a vrátia sa späť k Pánu a k Slovu zaslúbenia!”* Žijeme skutočne

v mimoriadnom časovom období, v ktorom sa biblické proroctvá pre konečný čas plnia pred našimi očami. Všetko ukazuje na to, že príchod Krista, ktorému nemôže nič a nikto zabrániť, stojí bezprostredne pred nami.

Satan nemohol zničiť plán Boží v nebi, ani ho zastaviť v raji. Satan taktiež nemohol prekaziť plán Boží s Izraelom, ani vtedy, keď nechal usmrtiť všetky židovské deti – Mojžiš bol zachovaný, pretože bol určený za proroka. Nepriateľovi sa to nepodarilo, ani keď si Miriam a Áron dovolili súdiť služobníka Božieho a spochybnili, že on bol jediný, s kým Bohom hovoril (4. Mojžišova 12). Ani keď sa Kórach a Dátan s 250 staršími Izraelovými vzopreli Mojžišovi a spôsobili rozkol v zhromaždení Izraelovom (4. Mojžišova 16). Áno, on bol jediný, ktorému sa Bôh zjavil v ohnivo kre a ktorého Pán ustanovil za Svojho proroka a dal mu zvláštne poverenie. A on toto svoje poverenie vykonal napriek ťažkostiam, až prišiel k hraniciam zasľúbenej zeme (5. Mojžišova 34). Potom pokračoval Bôh vo svojom pláne s Jozuom.

Satan nemohol Boží spásny plán zničiť, ani keď Herodes kvôli novonarodenému Spasiteľovi nechal zabiť všetky deti mladšie ako 2 roky. Satan nemohol zabrániť ničomu, čo bolo v pláne Božom, ani keď Judáš zradil nášho Pána. Bôh vždy nad všetkým panoval a postaral sa o to, aby Jeho predsavzatie bolo uskutočnené. Jeho rozhodnutie platí navždy a večne. Tak hovorí náš Pán: “...zbudujem svoju cirkev, a nepremôžu ju ani brány ríše smrti”. Tak to bezpochyby zostane až do dňa, keď sa zjaví bez úhony a poškvrvny v Jeho prítomnosti v sláve (Efezským 5.27).

V ceste Božiemu spásnemu plánu nemohli stáť ani všetci bludní učitelia, ktorí povstali už v čase apoštolov. Dokonca ani falošným prorokom, ktorí povstávajú v konečnom čase sa to nepodarí. Peter píše: “Ale bývali aj falošní proroci medzi ľudom, ako aj medzi vami budú falošní učitelia, ktorí postranne uvedú sekty zatratenia...” (2. Petra 2.1) a veľmi zreteľne poukazuje na nebezpečenstvo. Dokonca aj potom, ako Pavol zvestoval celú radu Božiu, povstali muži, ktorí predkladali bludné učenia a zvedli za sebou učeníkov (Skutky 20.17-32). Rovnako budú aj dnes jednoduchí veriaci zvedení z nasledovania Ježiša Krista, oddelení od cirkvi a zatahnutí do nasledovania ľudí, ktorí predkladajú falošné učenia.

Už v liste zboru v Efeze bolo povedané anjelovi: “...skúsil si tých, ktorí hovoria o sebe, že sú apoštolmi, a nie sú, a našiel a spoznal si ich, že sú luhári...” (Zjavenie 2.2). Bez ohľadu na to, čo si kto nárokuje,

ak zvestovanie nesúhlasí so zvestovaním apoštolov Baránka (Skutky 2.42), tak sú to podľa svedectva Písma bludné učenia.

V liste zboru v Pergame sa Pán vyhráza: *“...máš tých, ktorí držia učenie Balámovo...”* (Zjavenie 2.14). To *“učenie Baláma”* stálo očividne v protiklade k učeniu apoštolov. Človeku by sa to zdalo nemožné, že nepriateľ prenikol už do prvotnej cirkvi, aby zmaril spásny plán Boží! Podľa svedectva Písma je cirkev Ježiša Krista miesto božského zjavenia na zemi, telo Krista, opora a základ pravdy (1. Timoteovi 3.15). Žiadna lož nemá svoj pôvod v pravde (1. Jána 2.21), ale je to vždy prevrátenie pravdy. Tak môže byť napríklad téma biblická, ale to, čo o tom ľudia hovoria alebo píšu, môže byť úplne nebiblické. Tak to začalo v záhrade Eden: Satan zostal pri téme, ale nie pri pravde.

V liste anjelovi zboru v Tyatíroch čítame závažnú výčitku: *“Ale mám niečo málo proti tebe: že necháš ženu Jezábel, ktorá hovorí o sebe, že je prorokyňou, učíť a zvädzať mojich sluhov...”* (Zjavenie 2.20). Bolo nepochybne známe, že Bôh postavil do cirkvi len apoštolov, prorokov a učiteľov, ale žiadne apoštolky, prorokyne alebo učiteľky. A predsa sa to stalo už v čase apoštolov, že sa nejaká žena vydávala za učiteľku a prorokyňu a zviedla dokonca aj služobníkov Božích. Úmyslom nepriateľa bolo od samého začiatku zvädzať Boží ľud.

Skrze proroka Ezechiela nám Bôh povedal, do akej neznesiteľnej núdze budú ľudia zavedení, áno, skrze zneužitie darov Ducha budú dokonca usmrtené vzácne duše. Tak hovorí Pán: *“A ty, synu človeka, obráť svoju tvár k dcéram svojho ľudu, ktoré prorokujú zo svojho srdca, a prorokuj proti nim. A povieš: Takto hovorí Pán Hospodin: Beda tým, ktoré zošívajú obvazky na všetky kĺby rúk a robia čapice na hlavu každej postavy, aby lovili duše. Či budete loviť duše môjho ľudu a živiť svoje duše?”* (Ezechiel 13.17-18).

V Tyatírskom zbore použil nepriateľ ženu s darom prorockva na to, aby zviedla do bludu tých služobníkov Božích, ktorí sa nechali jej darom oklamať, pretože nemali dar rozoznania duchov. Dokonca muži, ktorí niesli zodpovednosť, k nej vzhliadali s rešpektom, a pritom nepostrehli, že oni sami, ako aj cirkev, ktorá im bola zverená, stratili rešpekt pred Božím Slovom. Dar prorockva nerobí zo ženy prorokyňu a už v žiadnom prípade duchovnú učiteľku. Štyri dcéry Filipa mali dar prorockva (Skutky 21), ale neboli prorokyne.

Bohom ustanovení proroci sú časťou päťnásobnej služby (Efezským 4.11). Dar proroctva patrí k deviatim darom Ducha (1. Korinským 12). Ak je v Starom zákone hovorené o prorokyni Miriam, prorokyni Debore (Sudcom 4), prorokyni Hulde (2. Kráľová 22) a o prorokyni, ku ktorej vošiel Izaiáš (8.3), tak ani jedna z nich nemala žiadnu službu, ktorá by sa týkala celkovej cirkvi. Tak to bolo aj s prorokyňou Annou, o ktorej čítame v Lukášovi 2.36-38. Všetko, čo patrí k spásnemu plánu, bolo zjavené Jeho služobníkom apoštolom a prorokom (Efezským 3.5, Zjavenie 10.7 a iné). Aj služby a dary musia byť biblicky zaradené a musia byť ponechané tam, kde patria.

Satan vždy povstane tam, kde Duch Boží pôsobí mimoriadnym spôsobom. Vždy to robí s tým istým úmyslom: zničiť duchovný poriadok, spochybníť a prekrútiť to, čo Bôh povedal, všetko zmiast' a učiniť služobníkov Božích nevierohodnými, a tak zmaříť plán a dielo Božie. Ale rada Božia obstojí naveky. Mocnosti pekla nepremôžu cirkev Ježiša Krista. Nevesta Baránka sa môže dostať prechodne zo správneho kroku, ako to brat Branham videl, ale nemôže byť zvedená. Bude zavedená späť do správneho kroku, bude čistá a svätá, aby mala účasť pri svadobnej večeri (Zjavenie 19).

Satan obzvlášť zúri proti pravej cirkvi a Izraelu, pretože oni sú určení k určitému účelu v rámci spásnych dejín. Svet by nikdy nepočul o vraždení detí v Egypte, ak by nebol Mojžiš určený od narodenia za proroka pre Izrael. Taktiež by nebolo žiadneho vraždenia v Betleheme, ak by sa tam nebol narodil Syn Boží.

Pozrime sa na náš čas: Satan nechal všetkých veľkých evanjelistov a cirkvi na pokoji. Bol len jeden muž, ktorý musel prejsť cez najtvrdšie skúšky, dokonca v jeho vlastnom zbore (viď kázanie z 28.9.1958 a iné).

Bol to William Branham, ktorý bol vyvolený od svojho narodenia (Jeremiáš 1.5) a posvätený Bohu až do samého konca života. Vo veku siedmych rokov počul hlas vychádzajúci zo vzdušného víru na vrchole stromu: ***“Nikdy nefajči, nepi a žiadnym spôsobom nepoškrvňuj svoje telo, pretože je pre teba pripravené dielo, keď vyrastieš.”*** On bol zasľúbený prorok so službou priamo spojenou s Božím spásnym plánom v konečnom čase. Útoky prichádzali od duchovných rôznych denominácií, pretože ako muž poslaný od Boha kázal pravdivé, biblické učenia, ktoré sa nehodili do ich denominačných predstáv.

Najhorší útok bol, keď ho niekto, kto mu bol na začiatku veľmi blízky, udal na daňový úrad. Brat Branham, ako sa zdá, nepoznal pozemské praktiky tak dobre ako duchovné veci kráľovstva Božieho. Na jeho evanjelizačných stretnutiach dávali ľudia obete v podobe šekov vypísaných na jeho meno. On ich podpísal a boli použité na úhradu nákladov spojených s týmito stretnutiami. Následne mu predložili krabicu plnú týchto šekov a bol obvinený, že tieto peniaze použil na súkromné účely bez toho, aby zaplatil daň z príjmu. Jednalo sa o pol milióna dolárov. Daňový úrad požadoval úhradu viac ako 300 000 dolárov. Bol mu zabavený pas a nemohol opustiť krajinu. Vyšetrovanie trvalo päť rokov. Hovoril o tom so mnou a vyjadril ľútosť nad tým, že nemohol prijať pozvanie a pripojiť sa k nám na stretnutiach v Nemecku spolu s Davidom DuPlessis. Plánovaná cesta do Sydney v Austrálii musela byť tiež zrušená, pretože nemohol opustiť USA. V dôvernom rozhovore mi povedal aj meno brata, ktorý nakoniec za neho zaplatil sumu 40 000 dolárov, na ktorej sa dohodli s právnikom daňového úradu.

28. novembra 1963 hovoril brat Branham okrem iných vecí aj o tomto prípade. Povedal: **“Je to päť rokov, čo sa pýtam, kde bola chyba. Cítil som sa vo svojom srdci ako niečím zdrtený a nemohol som prísť na to, čo to bolo. Počas tohoto veľkého tlaku... Vláda ma vyšetrovala... Dlhoval som vláde 300 000 dolárov. A nechceli mi dovoliť cestovať, musel som zostať tu. ...počas posledných štyroch alebo piatich rokov som sa cítil zdrtený...”** Ak by najväčší Boží muž nemusel naplniť najdôležitejšie poverenie súvisiace s plánom spasenia (Malachiáš 4.5-6, Matúš 17.11, Marek 9.12), Satan by ho nechal na pokoji. Ďalej povedal: **“Cítil som toto hrozné bremeno. Plakal som, modlil som sa. Vyznával som svoje hriechy. Čo môžem robiť? Čo som učinil? ...”**

Už prorok Jeremiáš musel prežiť, ako ním jeho ľud opovrhoval a chcel ho udať. Tak je to napísané: *“Lebo som počul vravu mnohých; strach všade naokolo. Oznamte, a oznamime ho! - Všetci ľudia, s ktorými som žil v priateľstve a v pokoji, striehnú teraz na môj pád a hovoria: Možno, že sa dá zviest, a zmôžeme ho a pomstíme sa na ňom.”* (Jeremiáš 20.7-13). Toto sa môže stať každému služobníkovi Božiemu. Závisť núti ľudí k náboženskému prenasledovaniu, ako v prípade Kaina, ktorý bol dieťa toho zlého (1. Jána 3.12). Náš Pán ohľadom toho predpovedal: *“...ide hodina, aby každý, kto vás zabije, sa domnieval, že tým koná Bohu službu.”* (Ján 16.2).

Môžeme o všetkých týchto veciach zaznamenaných v Písme hovoriť, ale len keď ich na vlastnej koži prežijeme, uvedomíme si, aké ničivé sú v skutočnosti ich dôsledky.

Môžeme hovoriť o páde Lucifera a jeho nasledovníkov, ktorých strhol so sebou. Môžeme hovoriť o Eve a o tom, ako bola zvedená, a Adamovi, ktorý bol neposlušný, a preto bol rovnako zatiahnutý do pádu. Môžeme sa ďalej odvolávať na to, čo sa stalo už v dňoch apoštolov v zboroch, ohliadnuť sa najmä na sedem posolstiev zborom, ale to, o čo sa teraz jedná, nie je minulosť, ktorá je za nami. Nás zaujíma, čo Bôh v súčasnosti činí, a taktiež akým spôsobom sa Satan vkradol, aby rozvrátil Boží plán spasenia v jeho záverečnej fáze.

Mnohí z vás si ešte pamätajú mocné požehnanie, ktoré sa diali v šesťdesiatych a ešte viac v sedemdesiatych rokoch minulého storočia. Po tom, čo bol brat Branham vzatý domov do slávy, vyšlo posolstvo času konca víťazne z tohoto miesta do celého sveta tak, ako to Bôh predurčil vo večnosti. Lokálna cirkev rástla duchovne i v počte. Požehnanie Božie bolo možné cítiť a prežiť na každom stretnutí. Počas toho času k nám Pán často hovoril a zjavil tajomstvá Svojho Slova, ako ich zjavil Svojim služobníkom a prorokom. Odvšadiaľ prichádzali ľudia, aby počuli čisté posolstvo, pravé Slovo, a aby mali osobné prežitie so zmrtvychvstalým Pánom.

Tento takmer “rajský” stav však nepriateľa vôbec netešil. A tak koncom sedemdesiatych rokov spustil zlomyseľný útok na dielo lokálneho zboru, pokúšajúc sa zničiť túto harmóniu. Pri Eve pozmenenie jediného slova v 1. Mojžišovej stačilo, aby bolo celé ľudstvo vtiahnuté do pádu do hriechu, ako to brat Branham mnohokrát zdôrazňoval. Tu sa Satan snažil zboriť Božie dielo smrteľnou ranou, skrze ústa tých, ktorí sa oddelili od lokálneho zboru, skrze zneužitie a prevrátenie jedného miesta Písma za druhým a jedného citátu za druhým. Hlavným cieľom bolo učiť služobníka nevierohodným a zničiť toho, ktorého Bôh ustanovil, aby niesol Jeho Slovo. Boli vymyslené nepredstaviteľné obvinenia, pričom ich vrcholom boli výroky, ktorého ho označili za antikrista, sodomitu a zvodcu nevesty. Ako je pri takomto konaní obvyklé, všetko to bolo plánované a dávané do obehu poza jeho chrbát. Apoštol Pavol popísal skutky takýchto ľudí úplne jasne:

“Ich hrdlo otvorený hrob; svojimi jazyky hovorili leš, jed ľútych hadov pod ich rtami; ktorých ústa sú plné kliatby a horkosti; ich nohy rýchle

vyliat krv; skrúšenie a bieda je na ich cestách, a cesty pokoja nepoznali. Niet bázne Božej pred ich očami.” (Rimanom 3.13-18).

Aby dosiahol svoj cieľ, Satan zaútočil na manželstvo, zneužívajúc 1. Korintským 7. Akoby to bola bežná prax, žena, ktorá sa oddelila od cirkvi, náhle povedala svojmu mužovi: *“Môžem sa od teba oddeliť, iba musím ostať slobodná, to povedal apoštol Pavol v 1. Korintským 7.”* To bola Satanova lož v súvislosti s jeho plánom zničenia. Tak to ale vôbec nie je napísané a pred 11. veršom ešte stále stojí 10. verš, v ktorom je napísané: *“A ženatým, poľahčne vydatým, prikazujem, nie ja, ale Pán: Žena nech neodchádza od muža.”* Toto nehovoril apoštol Pavol, ale Pán. Nie je tento výrok dosť jasný? Nie je v súlade so všetkými ostatnými miestami Písma, ktoré sa týkajú tejto témy? Nezhoduje sa to s tým, čo brat Branham učil v súlade Pánovým príkazom, predovšetkým v kázaní *“Manželstvo a rozvod”*?

V 11. verši je nám povedané iba to, ako postupovať v prípade, ak sa to už stalo: *“A keby aj odišla, nech zostane nevydatá, alebo nech sa zmieri s mužom...”* Nie ak sa niekedy v budúcnosti rozhodne ho opustiť alebo požiadať o rozvod, ale keď sa to už stalo, vtedy má zostať sama alebo sa zmieriť s mužom. Žiadne z iných miest Písma, ktoré sa týkajú tejto témy, neboli vôbec brané do úvahy. Satan použil jediné miesto Písma a využil hru so slovíčkami *“oddelenie”* a *“rozvod”*.

Všetci, ktorí si želajú byť účastní vytrhnutia, musia opustiť satanský zvod, ktorému sa podriadili, či už boli ovplyvnení tým, čo sa hovorí, alebo tým, čo niekto napísal, a musia byť oslobodení od tejto kliatby. Len potom môže byť znovu navrátený Božský poriadok v cirkvi, rodine a manželstve, počnúc od 1. Korintským 11.3: *“Ale chcem, aby ste vedeli, že hlavou každého muža je Kristus a hlavou ženy muž a hlavou Krista Bôh.”*

Rovnako, ako keď bol celý ľud Izraelský uštipnutý jedovatými hadmi, a všetci museli vzhliadnuť na mosadzného hada, aby boli uzdravení, musia všetci, ktorí boli otrávení smrteľným jedom hada, teraz vo viere vzhliadnuť na Krista, Záchrancu, pretože On je Ten, kto rozdrví hadovi hlavu. Len skrze vzhliadnutie na ukrižovaného Spasiteľa vo viere môžu byť uzdravení od toho smrteľného duchovného jedu (Ján 3.14-17).

Zo začiatku sa zdalo, ako keby tu v Misijnom centre všetko skončilo. Práve sme skončili stavbu dvoch budov, ako Pán prikázal 18. júla 1976, keď sa celé peklo otvorilo. Boh však nedovolil Satanovi, aby skrížil Jeho

plány a požehnal nám novým začiatkom. Pokračoval v Jeho diele podľa Jeho vôle. Odvtedy milióny ľudí po celom svete počuli pravé Slovo, nespočetne veľa duší bolo zachránených a mnohí boli vyvedení von z duchovného zmätku. Príprava cirkvi-nevesty pokračovala v súlade so zjaveným Slovom.

O niekoľko rokov po prvom útoku započal Satan ďalší: 25. augusta 1987 dal niekto voči mne podnet na daňový úrad za domnelý daňový únik. Až po ukončení súdneho pojednania som sa dozvedel, že to bol niekto, kto mi bol veľmi blízky. Prirodzene, úradníci uveria členom rodiny, ktorí vznesú podobné obvinenia. Bez toho, aby som o tom vedel, boli ďalší šiesti muži - bratia, ktorí predtým patrili do zboru – vypočúvaní ako svedkovia. Na základe oficiálne vznesených obvinení prišlo v pondelok, 31. októbra 1989 (v deň reformácie), šesť mužov z finančného úradu a polície v Düsseldorfe pred ôsmou hodinou ráno do Misijného centra. Prehľadali všetky súkromné izby a kancelárie, zabavili všetky dokumenty a odviezli ich v krabiciach. Bol som obvinený v devätnástich bodoch. V dôsledku toho bol okamžite zrušený štatút Misijného centra ako neziskovej organizácie. Požadovali uhradiť 340 000 DM na daniach zo zisku a 220 000 DM ako daň z nehnuteľnosti. Nikdy by sme neboli schopní zozbierať také sumy. Z ľudského pohľadu sa toto opäť zdal byť koniec lokálneho zboru a misijnej práce.

Bez akýchkoľvek pochyb to bol Pán sám, kto viedol riaditeľa miestneho daňového úradu v Krefelde, aby sa za mňa prihovril, takže som nebol uväznený, ako to bolo pôvodne plánované. Ku sláve Božej môžem povedať, že počas všetkých tých rokov vyšetrovania som nemusel zrušiť ani jediné misijnú cestu a bol som schopný pokračovať v mojom poverení vo vernosti k Pánu. K veľkému úžasu všetkých vyšetrujúcich úradníkov, právnikov a sudcov, po rokoch dôkladných kontrol nebola nájdená ani jedna nezrovnalosť, a to ani v mojich súkromných záležitostiach ani v Misijnom centre. V decembri 1999 najvyšší súd v Düsseldorfe konečne vyniesol v mojej prítomnosti rozsudok “nevinný”.

Nikto si nedokáže predstaviť, skrze čo som prešiel počas týchto rokov vyšetrovania. Stále znova a znova som musel spomínať na dávne udalosti, aby som sa očistil od obvinení, znova a znova som musel jednať s právnikmi a s úradníkmi daňového úradu.

Na konci sme však smeli nanovo zažiť zjavenie víťazstva nášho Pána. Boh nebol len so Svojim služobníkom a prorokom Williamom Branhamom počas piatich rokov, keď bolo proti nemu vedené vyšetrowanie.

Pastor Ewald Frank freut sich über den Sieg vor Gericht: Die freie Volkswirtschaft wird wieder als gemeinnützig anerkannt. Die Steuerbefreiung gab jetzt die beschlagnahmten Akten zurück. Foto: Ulf...

Najväčšie lokálne noviny vydali podrobnú správu o víťazstve na súde pod nadpisom: “Obvinenia proti Misijnému centru odvolané”.

Text pod fotografiou znie: Pastor Ewald Frank sa raduje z víťazstva na súde. Slobodná ľudová misia znovu získala štatút neziskovej organizácie. Úrady vrátili zabavené dokumenty.

neprejavil pocit viny alebo ľútosti. Bolo to skutočne definitívne? Nedá sa to vrátiť späť? Bude pokračovať odmietanie ponuky Božej milosti? Neplatí v Novom zákone to, čo je napísané v Starom zákone, že: “Zlorečený, kto by si zľahčil svojho otca alebo svoju mat.”? (5. Mojžišova 27.16, Marek 7.10) (iné preklady: “...kto by zneuctil, znevážil...” pozn. prekl.). Bude vražda osobnosti a vražda duší pokračovať aj tesne pred príchodom Krista? Zotrvá nepriateľstvo až do samého konca? Ako môžu ľudia, ktorí nemôžu ani pozdraviť jeden druhého, tvrdiť, že sú skutočne pripravení na vytrhnutie? Vyzývam dnes všetkých tých, ktorí uverili Božej zvesti, ku modlitbe a pôstu, aby Bôh zastavil všetky útoky nepriateľa a nádherne dokonil Svoje dielo milosti.

Nestažujem sa, ani neobviňujem. Radujem sa aj z toho, že žiadne z osobných obvinení nie je pravdivé (Matúš 5.10-12). Ak by čo len jedno z nich bolo pravdivé, potom by Pán sám učinil prvú chybu, keď ma poveril. Boh vie všetky veci a každý sa musí teraz rozhodnúť, či veriť slovám Božím alebo slovám ohováračov. Apoštol Pavol venoval celú kapitolu, menovite 2. Korinským 11, aby podrobne popísal všetky skúšky, skrze ktoré musel prejsť, ako to predtým učinil v 6. kapitole. Dnes môžem vyhlásiť, práve tak, ako Pavol v jeho čase: “*Ale Pán stál pri mne a posilnil ma, aby mnou bola plne vykonaná kázeň evanjelia,*

Bol aj so mnou počas mnohých rokov najkrutejších skúšok. Satan sa pokúsil s celou svojou mocou zničiť dôveru v nositeľa Slova, a zabrániť tak šíreniu čistého posolstva času konca. Nemohol uspieť, pretože to, čo povedal Pán 11. júna 1933, platí ešte dnes: “**Ako bol Ján Krstiteľ poslaný, aby predišiel prvému príchodu Krista, posolstvo dané tebe predíde druhému príchodu Krista.**” Toto posolstvo je to, čo ďalej nesiem skrze autoritu môjho Božského poverenia a povolania potom, čo bol brat Branham vzatý do slávy.

Po rozhovore s človekom, ktorý ma falošne udal (pri rozhovore bol prítomný aj reverend Pearry Green), tento človek uhradil Misijnému centru časť výdavkov spojených s obvinením vo výške 30 000 EUR. Predsa však až do dnešného dňa

a aby ho počuli všetky národy, a bol som vytrhnutý z tlamy ľva.” (2. Timoteovi 4.17).

V prvotnej cirkvi niesli apoštoli a starší zodpovednosť za všetky rozhodnutia týkajúce sa učení (Skutky 15 a iné), pretože Bôh dal rôzne služby iba do cirkvi za účelom jej zbudovania. Okrem toho bol v rôznych mestách vždy len jeden lokálny zbor. Rozdelenia sú vždy dielom nepriateľa. Vo svetle skorého návratu Ježiša Krista musí byť zdôraznené, že veriaci na počiatku boli pod priamym vedením Svätého Ducha, a preto boli jedno srdce a jedna duša. Vtedy neboli žiadne rozdelenia, žiadni falošní bratia a žiadne mylné učenia. Teraz prežívame návrat na úplný počiatok. Preto musia všetky rozdelenia, ktoré sú spôsobené cudzími učeníami, okamžite skončiť a musia byť zvestované jedine čisté učenia Biblie.

Jednota lokálneho zboru je veľmi dôležitá. Náš Pán povedal: *“Každé kráľovstvo, dom - a iste cirkev - rozdelené proti sebe neobstojí...”* a *“Ten, kto nie je so mnou, je proti mne, a ten, kto nezhrmažďuje, rozptyľuje.”*

V období krízy požiadal brat Branham svoj zbor, aby prijal nasledujúci sľub: ***“Slávnostne sľubujem, že budem podporovať Branhamov zbor vo všetkých jeho programoch vedených pastorom Williamom Branhamom. Sľubujem, že nebudem hovoriť proti bratovi Branhamovi ani jeho programom a budem napomínať každého, kto to bude činiť. Budem pri ňom stáť v dobrom aj zlom, ako on stojí pri Bohu. Amen.”***

Takto hovorí Pán, hovoriac tým svojim:

“Hľa, na svojich dlaniach som ťa vyryl, tvoje múry sú vždycky predo mnou.

Tvoji synovia sa budú ponáhľať; a tí, ktorí ťa borili a ktorí ťa pustošili, vyjdú z teba.

Pozdvihni svoje oči naokolo a vidz! Tí všetci sa zhromaždia a prídu k tebe!” (Izaiáš 49.16-18).

Kam nás stavia Božie Slovo?

Apoštol Pavol zmienil niektorých bratov, medzi nimi Fygelusa a Hermogena, ktorí sa od neho odvrátili v Ázii (2. Timoteovi 1.15). Zmienil Hymenea a Filéta, ktorí rozširovali prázdne reči, a povedal, že ich reč je ako rakovina, pretože tvrdili, že vzkriesenie už nastalo (2. Timoteovi 2.17). Už to nebolo kázanie Slova, ale neúčinné, prázdne reči tých, ktorí čo do pravdy zabúdili (2. Timoteovi 2.18). Pavol dokonca porovnal takých mužov s Janesom a Jambresom (2. Timoteovi 3.8). Takýto muži nie sú ani apoštolmi ani prorokmi ani učiteľmi. Pán hovorí len k tým, ktorí sú v Jeho cirkvi. Každá pravá zvesť je vždy adresovaná cirkvi (Zjavenie 2 a 3), ktorá bola zachránená krvou Baránka a zostáva pod ochranou krvi. Ktokoľvek sa od cirkvi oddeľuje, nie je už prikrýty krvou. Oni potom tvoria skupiny, ktoré kráčajú svojimi vlastnými cestami a rovnako ako denominácie nepočúvajú, čo hovorí Duch zborom.

Každá skupina, ktorá vzniká skrze rebéliu a oddelenie od cirkvi Ježiša Krista, je v skutočnosti len náboženským združením. Sväté Písmo ich popisuje ako pohŕdačov. Cirkev Izraelova zostala s Mojžišom, tí, ktorí spojili sily proti Mojžišovi, nasledovali Koracha, Datana a Abirama. To je cesta Kaina, blud Baláma, protirečenie Kóreho (Júda 11), opustili priamu cestu (2. Petra 2.15). Títo muži boli pohŕdači Pána (4. Mojžišova 16.30). Zamietli poverenie Mojžiša, a tým pohrdli Bohom, ktorý ho povolal. V takých prípadoch vždy platí nasledujúce: *“Vidzte, vy pohŕdači, dajte sa a zmiznite, lebo ja konám dielo za vašich dní, dielo, ktorému neuveríte, keby vám niekto rozprával o ňom.”* (Skutky 13.41).

Čo so všetkými žalobníkmi, pohŕdačmi a ohováračmi, ktorí sa postavili nepriateľovi k dispozícii, a sú preto pod kľatbou? Kto múdro využije poslednú krátku chvíľu času milosti a bude oslobodený od prekliatia Satana? Kto bude žiadať odpustenie a zažije zmierenie? Alebo bolo ich rozhodnutie skutočne konečné? Kto naveky prekročil hranicu tak ako Judáš? Každý, kto bol vtiahnutý do zvodu, spôsobeného Satanom samým - práve tak ako v nebi a v záhrade Eden, by už viac nemal zatvrdzovať svoje srdce.

Mnoho vzácných duší padlo za obeť najhoršiemu nábožensky zamaskovanému podvodu, duchovne prezentovanej Isti, ktorej dôsledky siahajú do celého sveta. A čo osoby zodpovedné za jej začiatok? A čo tí, ktorí sa k nim pripojili a stali sa tiež vinnými? Kto nájde cestu ku pokániu? Tí, ktorí na tom nemali dobrovoľne účasť a nehrešili

úmyselne, sa neprevinili na veky proti krvi a telu Krista a mali by opustiť všetku pýchu a obrátiť sa späť k Pánu.

Všetky výklady, ktoré sú v obehu uprostred zvesti, musia taktiež okamžite skončiť. Skutočne to nestačí, keď bratia citujú proroka, musia byť schopní to podprieť aj Slovom Božím. Všetci tí, ktorí stroskotali, pretože počúvali a hľadeli na človeka, by mali teraz vzhliaďať k Pánu a dôverovať mu, aby už nikdy viac nestroskotali. Dobrý Pastier volá všetky zblúdené a stratené ovečky späť. Nech počujú Jeho hlas a vrátia sa k Nemu. Súčasne by sa všetci slúžiaci bratia, ktorí sa ocitli pod falošným vplyvom, mali oslobodiť z pasce diabla (2. Timoteovi 2.26). Len keď sa jednota medzi tými, ktorí kážu Slovo, stane zjavnou, môže sa pravá jednota v cirkvi ako celku stať realitou.

Satan bol porazený a na veky stratil akýkoľvek nárok na zachránených. Spolu so všetkými jeho mocnosťami bude položený za podnož veľkého Víťaza z Golgoty a toto víťazstvo bude zjavené v cirkvi Ježiša Krista. Na konci sa to všetko vyplatí z dôvodu vyvolených, ktorí už viac nebudú balamutení, nebudú mať účasť na žiadnej vražde osobnosti ani ohováraní, nie, nájdú milosť u Boha a zaujmú svoje oprávnené miesto v cirkvi prvorođených.

Vo viere zotrúvam na Slove z proroka Izaiáša 54.17: *“Niktorý nástroj, utvorený proti tebe, sa nepodarí, a každý jazyk, ktorý by povstal proti tebe na súde, odsúdiš. To je dedičstvo služobníkov Hospodinových a ich spravodlivosť odo mňa, hovorí Hospodin.”*

Podľa mojej zodpovednosti pred Bohom budem pokračovať a niešť večne platné Slovo, až kým nebudem vzatý do slávy spolu so všetkými tými, ktorí sa pripravili, ako som to videl a prežil v januári 1981. VEDIAC, ako veľmi krátky je čas, ktorý zostáva, som nútený ešte viac napomínať každého v mene Ježiša Krista. Satan síce môže škodiť - to činil od samého počiatku - ale nemôže zrušiť Boží plán s cirkvou.

Po odchode brata Branhama som priniesol, podľa môjho poverenia večne verným Bohom, Jeho zvesť na každý svetadiel. Do roku 1979 som navštívil 86 krajín a doteraz tento počet vzrástol na 136 a Bôh daroval hojnosť ovocia. Jemu buď za to sláva. V sedemdesiatych rokoch nás bolo v Misijnom centre 400-500, teraz je to medzi 700 až 900. V sedemdesiatych rokoch navštevovali bohoslužby najmä ľudia z nemecky hovoriacich krajín, dnes chodia z celej Európy a celého sveta. Vtedy boli bohoslužby dostupné len v nemeckom jazyku, dnes sú simultánne

prekladané do 12 rôznych jazykov, z čoho sedem je možné počuť v priamom prenose na internete.

Nepíšem vo svojom mene, píšem v poverení Božom. Mojim záujmom nie je obhajovať seba, ale Slovo Božie a krištáľovo jasnú a pravú zvesť posledného času. Všetky tieto veci sa mi nestali, pretože moje meno je Ewald Frank, ale preto, že som prijal priame povolanie ako Mojžiš a Jozue, ako Eliáš a Elizeus, ako Peter a Pavol a ako William Branham. Bol to on, kto 3. decembra 1962 v prítomnosti dvoch svedkov, menovite Freda Sothmana a Banksa Wooda, potvrdil Božské povolanie, ktoré som prijal od Pána. Moja služba je podľa plánu spasenia priamo spojená s jeho službou.

Brat Branham opakovane povedal: **“Žiaden muž nemá právo kázať, ak sa s Ním nestretol tam vonku, na svätej pôde ako Mojžiš...”** Ja k tomu musím pridať, **“Žiaden muž nemá právo hovoriť, že bol povolaný do služby, ktorá má dosah na spásne dejiny, ak nemôže dosvedčiť, že mal rovnaké prežitie ako apoštol Pavol, ktorý skutočne počul hlas zmŕtvychvstalého Pána, tak ako som ho počul ja 2. apríla 1962.”** Čo náš Pán povedal o tých, ktorých posielal, zostane pravdou na celú večnosť: **“Kto vás počúva, mňa počúva, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda; a kto mnou pohŕda, pohŕda tým, ktorý ma poslal.”** (Lukáš 10.16). Každý sám sa teraz musí osobne rozhodnúť, či bude veriť alebo nie, či bude poslušný alebo nie. Každý jednotlivec bude čeliť svojmu rozhodnutiu opäť v ten deň, keď sa bude rozdeľovať naľavo alebo napravo, keď budeme počuť slová: **“Vojdi, požehnaný Môjho Otca”** alebo **“Odíď odo mňa, prekliaty...!”**. Obidve budú konečné.

Záver

Teraz môžeme všetky veci z minulosti, ak sme ich priniesli pod krv a prijali sme odpustenie, nechať za nami a zabudnúť na ne. To je jediný spôsob, ako sa môžeme pohnúť vpred v plnej dôvere, že Bôh bude mať s nami Svoju cestu (1. Petrova 1.13). Naveky verný Pán dokoná Svoje dielo záchrany práve tak, ako dokonal Svoje dielo stvorenia. William Branham bol muž poslaný od Boha, skrze ktorého boli obrátené srdcia Božích detí k viere apoštolských otcov na počiatku. Najprv to bolo zasľúbenie, teraz je to naplnenie zasľúbenia. Pravdou zostáva aj to, čo bolo povedané bratovi Branhamovi, totiž že nie on, ale zvesť predíde druhému príchodu Krista, ako to on sám mnohokrát zdôrazňoval, najmä 9. februára 1959: **“Nie že by som bol ja ten predchodca, ale posolstvo bude**

predchodca!". 11. júna 1933 to bolo len oznámenie, ale od odchodu brata Branhama sa to stalo realitou na celom svete.

26. júla 1964 brat Branham počas kázania položil nasledujúcu otázku a súčasne na ňu aj odpovedal: **“Čo má byť v týchto posledných dňoch znovunapravené? Vy, denominační bratia, počúvajte. Pôvodná Slávnosť letníc, tak ako to bolo na počiatku musí byť obnovená.”** Cirkev na konci musí byť taká, ako bola na počiatku. V knihe Jóba čítame, že mu boli všetky veci navrátené dvojnásobne, keď sa modlil za svojich priateľov, ktorí mu nerozumeli počas jeho skúšok. Toto by sa teraz malo stať zo srdca pri mne a pri nás. Môžem sa z celého srdca modliť: **“Otče odpusti im, pretože nevedeli a stále nevedia čo činia, pokiaľ sú pod vplyvom toho zlého!”** Nech sa to stane ako s Jóbom, že sa všetci bratia a sestry, všetci predchádzajúci priatelia vrátili a radovali sa s ním.

“A Hospodín navrátil to, čo bolo odňaté Jóbovi, keď sa modlil za svojho priateľa. A Hospodín pridala všetkého toho, čo mal Jób, dvojnásobne. A tak prišli k nemu všetci jeho bratia a všetky jeho sestry ako i všetci, ktorí ho znali pred tým, a jedli s ním chlieb v jeho dome a mali s ním sústrasť a tešili ho nad všetkým tým zlým...” (Jób 42.10-11).

Nemali by sme vzdychať jeden proti druhému, ako píše Jakub, namiesto toho by sme mali nasledovať príklad, ktorý nám je daný skrze trpezlivú statočnosť prorokov, ktorí hovorili v mene Pánovom. Zostaneme pevní a usilovne sa budeme snažiť byť nájdení vo vôli Božej. Nech nám Bôh daruje rešpekt voči Nemu, Jeho Slovu a Jeho rozhodnutiam, pretože len tak môžeme mať účasť na tom čo práve koná. Nech zaľúbenie Božie spočinie na Jeho ľuďoch. Satan nemôže plán Boží zastaviť. Čo si Bôh vo večnosti zaumienil, to sa v predurčenom čase stane a my uvidíme naplnenie v Ježišovom svätom mene.

Chcel by som využiť túto príležitosť a poďakovať všetkým bratom v rôznych krajinách, ktorí zostávajú verní Slovu a zvesti a verne pomáhajú v rozširovaní duchovného pokrmu. Shalom! Maranatha!

V Jeho poverení

Bro. Frank

Tak hovorí Pán v kázaní na hore:

Blahoslavení čistí srdcom, lebo oni budú vidieť Boha.

Blahoslavení, ktorí pôsobia pokoj, lebo oni sa budú volať synmi Božími.

Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blahoslavení budete, keď vás budú haníť a prenasledovať a luhajúť hovoriť na vás všetko zlé, pre mňa.

Radujte sa a plesajte, lebo je mnohá vaša odplata v nebesiach.

Lebo tak iste prenasledovali prorokov, ktorí boli pred vami.

Oznamy Slobodnej Ľudovej Misie Slovensko

Zájazd do Prahy

Dňa **22. marca o 14:00** sa bude konať zhromaždenie s bratom Frankom v **Prahe 2 - Vinohrady, nám.Míru 9, Majakovského sál.**

Zájazd do Krefeldu

Ak Pán pozhovie a daruje milosť, tak by sme **prvý aprílový víkend** chceli stráviť v prítomnosti Božej na pravidelných zhromaždeniach v Krefelde.

Na obidve stretnutia bude pre všetkých **prihlásených** záujemcov pripravený autobus.

Prihlášky eviduje brat Najdek, telefonicky na tel.č. 0905 749 961.

Súrodenci z východného Slovenska a Liptova môžu využiť mikrobús ktorý ich prepraví do Bratislavy a späť. Viac informácií podá br. Najdek.

Kontakt

Slobodná Ľudová Misia

I. Krasku 18, 917 05 Trnava

internet: www.misia.sk

Email: info@misia.sk